

[Aksel Larsen.]

for har man, når det drejer sig om frihedsberøvelse, indført den garanti, at de kan få sagen for en domstol. Men hvad valgetten angår, har de administrative myndigheder afgørelsen af, hvorvidt en sådan mand skal have valgret eller ej. Det er fattighjælp; det er det, vi går imod; vi vil ikke have det.

Så vil det ærede medlem hr. Hans Hedtoft dreje diskussionen hen på min sympati for fremmede stater. Det ærede medlem har selv stor sympati for fremmede stater, navnlig for en bestemt fremmed stat; men det finder han altså ikke der er noger uværdigt ved.

Når det ærede medlem så begynder at tale om, at reaktionære og kommunister går sammen, så vil jeg ærlig talt tillade mig at spørge, hvordan han kan gøre det, al den stund han står som forslagsstiller til en række reaktionære og unationale grundlovsparagraffer sammen med den højt-ærede udenrigsminister og andre, som dog det ærede medlem hr. Hans Hedtoft hidtil har regnet for reaktionære.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft siger: det stod forleden i „Pravda“, og så vidste kommunisterne, hvad de skulle gøre. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft ved udmærket vel — men i sin samvittighedsløse agitation tager han ikke hensyn til kendsgerningerne —, at denne udenrigsparagraf blev forhandlet i september måned i forfatningskommissionen, og at jeg dør gik meget skarpt imod den og, hver eneste gang vi har behandlet den i forfatningskommissionen, er gået imod den og har sagt: jeg vil ikke godkende, at en sådan paragraf kommer ind i Danmarks Riges Grundlov. Det står jeg ved, det standpunkt fastholder jeg, det ændrer jeg ikke. Jeg ved godt, at der er en række fremskridt i grundlovsforslaget — ikke så mange, som der kunne have været, ikke så mange, som der burde have været —, og jeg ønsker, at de fremskridt, der er i grundloven, bliver virkeliggjort. Men jeg vil ikke, heller ikke for de fremskridt, der er, sælge Danmarks nationale suverænitet.

(Kort bemærkning).

Hans Hedtoft: Med hensyn til sympatien for fremmede stater svarer det ærede medlem hr. Aksel Larsen nu med, at det er en kendt sag, at også jeg har sympati for frem-

mede stater, navnlig Amerika. Ja, for amerikansk frisind, for amerikansk demokrati, for amerikanske frihedstraditioner; når jeg rejser til Amerika, siger jeg dette, men samtidig benytter jeg lejligheden til i Amerika at fremføre en uhyre skarp kritik overfor visse sider af amerikansk samfundsliv og i særlig grad amerikansk økonomisk politik i forholdet til Europa. Hvornår har det ærede medlem nogensinde — nogensinde —, selv da han blev behandlet på en ganske særlig måde i Sovjetunionen, offentligt sagt eet kritisk ord i det land eller herhjemme om det? Når det ærede medlem har fortalt os det, kan vi diskutere videre på den bølgelængde.

Så sluttede det ærede medlem patetisk med at fortælle, hvad han nødvendigvis må, at han kan ikke nægte, at dette grundlovsforslag indeholder en række fortrin og en række fremskridt, men, siger det ærede medlem patetisk: jeg vil ikke være med til at sælge mit fædreland. Hvad er det dog for noget? Der er en paragraf i dette grundlovsforslag, der siger, at hvis rigsdagen med $\frac{5}{6}$ majoritet vedtager at indtræde i et internationalt samarbejde til fremme af fred og samarbejde, kan den gøre det. Tænk, det oprører i den grad demokraten Aksel Larsen, at det kan han ikke medvirke til. Må jeg spørge: Har Estland, har Letland, har Litauen, har Polen, har Czekoslovakiet, har Ungarn, har Rumænien, har Bulgarien, har disse landes befolkninger nogensinde blot ved almindelig flertalsafstemning fået lov til at have medindflydelse på deres landes suverænitet? Aldrig! Aldrig! Så står denne kommunist i det danske folketing overfor et grundlovsforslag, der giver ungdommen valgret, som sikrer os etkammersystemet, som hegner de frihedsrettigheder, vi alle i dag skulle være enige om at værne, og bekender, at han vil gå imod det, og det må man kunne forstå. Så vil jeg gerne stille det ærede medlem hr. Aksel Larsen det spørgsmål, hvis han vil gøre mig den tjeneste at tage ordet en gang til: Vil det kommunistiske parti give parole om at stemme for dette grundlovsforslag, eller vil man give parole om at stemme imod? Det at gøre kommunisterne til særlig store patrioter i denne sag i forhold til alle os andre tror jeg ikke er et argument, der gør noget videre indtryk, hverken i eller udenfor denne sal.